

د ايران امريکايي اتل

نوبت:

فرناز کليفي، علي دادبي، او پويان مشايخي د اپريل پر ۱۹، ۲۰۰۹ د نيويارک ټايمز په ورځپاڼه کې "د ايران ینکي اتل" تر عنوان لاندې يو ډېر په زړه پوري مطلب خپور کړی دی. کيسه د ايران مشروطيت انقلاب ده. د ايران همدا مهم سياسي پېر چې له ۱۹۰۵ څخه شروع کېږي او تر ۱۹۱۱ پوري رسېږي، د ايران په تاريخ کې د ازادۍ، مشروطيت، او اساسي قانون د مبارزاتو زرينه دوره گڼل کېږي. د اکثرو ايراني سياسي ډلو څرک په همدې دوره کې بايد وڅېرل سي. په عين حال کې، د شلمې پېړۍ په لمړۍ لسيزه کې، د افغانستان مشروطيت نهضت هم منظم کېده. همدا، کلونه په ټول شرق کې د هيلې، ازادۍ، او مشروطيت د خوځښتونو پېر دی. تر ټولو مهمه مسله دا ده چې پدې پېر کې په افغانستان، ايران، او حتی گرده مينځني ختيځ کې نیشنلسټ او سيکولر مبارزينو مخکښ نقش لره. همدا وجه ده چې پدې دوره کې تاريخ مخ په وړاندې حرکت کوي، نه نن ورځې په شان چې مذهبي ډانگيانو د تاريخ په شا تمبولو ته ملاتړلي ده. څرنگه چې مطلب لنډ او په زړه پوری دی نو بنا بشپړ ترجمه سوي دی.

متن:

بنايي فقط د گوتو په شمار امريکايانو د هاورډ کانکلين بسکرويل نوم اورېدلی وي، مگر د هغه د نامه سره اکثره ايرانيان اشنا دي. بناغلي بسکرويل د متحده ايالاتو د نيبراسکا ايالت وو. کله چې بسکرويل د پرينسټن مدرسې څخه فارغ سو، سمدستي ايران ته د مسيحيت د تبليغ په منظور روان سو. پدې وخت کې هغه ۲۳ کلن وو. دا وخت کال ۱۹۰۷ وو. بسکرويل ځوان او ايډياليسټ وو، او په عين زمان کې، په ايران کې هم ايډياليزم غړي وهلي.

ايران ته د بسکرويل تر رسېدو يو کال مخکې، د ايران ناروغه پاچا، مظفر الدين شاه، بالاخره د عامه ايرانيانو د فشار له کبله د مشروطيت او اساسي قانون سره موافقه وکړه، او ايران پخپل دوه نيم زره کلن تاريخ کې د لمړي ځل لپاره د اساسي قانون خاوند سو. يو پارلمان- مجلس- تاسيس سو، په هر ولايت کې ښاري شوراگاني انتخاب سوي. پدې وخت کې، بناغلي بسکرويل په تبريز کې په يوه مکتب کې معلم وو. په عين حال کې، تبريز د مشروطه غوښتونکو پوځ مرکز وو، او د تبريز ښاري شورا په ملي سويه مخکښ رول لوباوه. اکثرو ايرانيانو گومان کاوه چې د بدلون وخت را رسېدلی دی.

خو د ايران ناچوره پاچا په ۱۹۰۷ کې مړ سو، او د هغه زوی محمد علي شاه چې له يوې خوا پر روسانو مين وو او له بلې خوا مستبد او د مشروطه انقلاب سخت مخالف وو، پاچا سو. د هغه سلطنتي عسکرو چې روسي افسرانو يې قومندانان کوله، پر مجلس باندي يرغل وکړ. سمدستي، اساسي قانون لغو سو. سياستوال، ژورناليستان، او د مشروطه انقلاب مشران غره سول.

لدې نه پس، سلطنتي قواوو تبريز محاصره کړ. تبريزيانو مقاومت او مقابله غوره کړه. بناغلي بسکرويل ددې پر ځای چې د امريکا په قونسلگرۍ ننوځي او خپل سر او ژوند وساتي، د بي وسلو او کلا بندو تبريزي مشروطه غوښتونکو او مبارزينو په مقدم صف کې ودرېد. ځوان امريکايي ايډياليسټ به ويل، "زما او ايرانيانو تر مينځ يوازنی غټ توپير زموږ د زېږېدو مختلف ځايونه دي، خو دا مهم توپير ندی."

د تبريز د مقاومت په ترڅ کې، بسکرويل د ۱۵۰ ايراني مشروطه غوښتونکو مبارزينو قومندان وو او وظيفه يې د ښاري دفاعي استحکاماتو ساتل او دفاع وه. د مقاومت په دريمه اونۍ، د اپريل ۱۹، ۱۹۰۹، بسکرويل ته ماموريت ورکړه سو چې د ښار محاصره ماته کړي او ښاريانو ته ډوډۍ او خوراکي مواد برابر کړي. بسکرويل د خپلو يارانو سره يو ځای نېغ په نېغه پر سلطنتي قواوو بريد ښخ کړ، او په نتيجه کې يوه مرمی د بسکرويل تر زړه سيده ووت، او ځای پر ځای يې شهيد کړ. هله، بسکرويل د ۲۴ کالو او ۹ ورځو وو.

سبرکال د اپریل پر ۱۹ د هغه د مرگ سلم تلین دی. که څه هم، د ایران او امریکا اړیکې خړې پړې دي، خو بسکرویل تر اوسه هم د امریکایي اصولو، قدرونو، او خیالونو د یوه رشتین استازی په توگه په ایران کې لمانځل کېږي. په ۲۰۰۵ کې، جمهورریس محمد خاتمي د تبریز د اساسي قانون په ودانۍ کې د بناغلي بسکرویل یوه مجسمه کښېښوده. تر اوسه پورې په تبریز کې د هغه پر قبر باندي هره ورځ یو څوک تازه ژر گلونه اېږدي. د ایرانیانو لپاره هاورډ بسکرویل د ایران امریکایي شهید دی.